

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-a. H.
Ide csatolnánk
az előfizetők és a hirdetések
költségeit.

ELŐFIZETÉSI DÍJ
Egész évre . . . 8 k.
Félévre . . . 4.
Negyedévre . . . 2.
Kegyes rész . . . 10 H.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-a. H.
Ide küldendő a lap
számaiban és a hirdetések
költségei.

Hírművelő és
művelő nem fogadunk el

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A „Kaposvári hivatalnokok társasköre“ hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: SZERDÁN.

Telefon szám: 96.

Felolós szerkesztő és kiadó: POÓR SÁNDOR. Telefon szám: 96.

Igazi és pórias élet.

Európában a 18-iki században nem voltak még a mai értelemben vett és szereplő népek; de voltak dinastiák és udvarok; és ezek körül forgott minden élet. A kenyérmorzszákból, a melyek azoknak asztalairól lehullottak, — élt a nép; s ezen kenyérmorzszák kedvéért porig görbödtek és és túszt azon rugások, a melyekben részesítették.

Aután jött a korai ember és lábai alá tiporta mindent a nagyságot. Az óriásnak nagyobb önzése elnyelte a törpek önzését; s úgy látszott, hogy Európának még csak egy akarat van: Napóleon akarat.

Azonban a dynastiák ezen összerokadásában kezdtek fölésmélni a népek fölött vezeklés hirdetői, kik a nép szenvedéseire érzhetőleg rámutattak, hogy így, dörögésükkel fölírják a népet az évszázadokkal tartott álmából.

A népek újításáért a létrehozása el volt azon önzetlen nagy férfiaknak programja.

A népművelődésnek, népnevelésnek kellett volna a népből teremteni annak új „én“-jét; oly szabad önzettségű „én“-jét, a mely függő szétdarabolt rongyos élete helyébe lépett volna.

És mindazon legjobb, legszabadabb, legnemesebb szellemek hozzáfogtak a munkához, hogy a népeletet alapjában, tetőtől talpig megújítsák.

Valjón mennyiben sikerült azon munka; valjón azzal akár csak egy igértetjes kezdet is megtörtént vagy

pedig az ut előre is hamis volt? E tekintetben, mint tudjuk nagyon eltérők a vélemények.

Tagadhatlan tény, hogy nem vagyunk fölöslegesek az életben; és hogy ez így van, ennek legjobb bizonyítéka az, hogy helyünkben senki más becsületét, velünk kicserélni nem lehet tovább, hogy van az életnek és a szíveknek bizonyos héraza, a melybe csak egyedül mi beleillünk; ha pedig egykor más valaki a mi helyünket foglalja el az életben; akkor mégis megmarad az a héraza, a mely mint a mi létünk nyomai, ott lesz az emberek szíveiben és csak a mi képünknek és a mi lényünknek felel meg.

Azon érzet, hogy valamelyikünk fölösleges az életben, hogy benne saját helyünket nem tölthet be; ez valóságos kárhazata az életnek, s a ki esetleg magával hurcolja ezen érzelmeket, a nélkül, hogy tőle szabadulhasson; az a pokoli kínoknál is rosszabbat szenved.

Ellenben azon tudat, azon érzet, hogy a bennünk, élő legszerényebb erővel mégis egy szűkeség, a Gondviselés által kijelölt, ugyazólván pótolhatlan adalékkal, mi is hozzájárulunk az emberiség isteni birtok állapotához: ez — élet! S a ki magában hordja ezen életet; az fón is tartja: csak az tudja, mit jelent a mennyi boldogság és meglepődés, a melynél nagyobb kincs alig képzelhető!

Boldogító tudata, hite, ez az embernek, hogy nem él kölcsönből; hanem, hogy lelkében van, saját akaratja, a melynek mélyében arany erek rejtlenek; a melyeket csak ki kell onnan emelni; hogy saját értékeit, a lélek kincseit napvilágra hozza

Az az igazi emberszeretet, a mely hűvélye alatt alig sejtethető kincseket rejt; oly isteni, élő magzsemetek, a melyek életképeségüket, életüket főtartották minden viszontagságok között.

Természetes dolog, hogy éppen az ember az; a ki ezen sajátosságát, ezen teremtet erőit csakis az ő lelkében bírja, nem pedig ruhájában, sem külső módorában sem pedig az élet társai kódás formáiban.

Hogy valódi néppé válhassunk, igazán életképes, magasztos hivatásunk megfelelő nevelés lehessünk; e célból le kell győznünk mindazt, a mi győlévésznek nevezettük, a mi csőcseléképben él és a cselekvésre, becsületes ténykedésre való ösztönöket másoktól veszi át, nem pedig saját lelkétől, kedélyvilágától kapja meg.

Ugy érzem, hogy a csőcselék a győlévész nem is képezhet külön ösztályt az emberiségben s a társadalomban; nem képezheti a lakosságának külön szociális rétegét, hanem csak bizonyos — indultat bizonyos különös gondolkodásmódot.

Sőt létezik előkelő pórnép, csőcselék is; és pedig mindenütt ottan, a

1905.

tavas és nyár.

Reklámzikkék:

Szines ruhóg reklámított méterként	frt 1.35
Fekete	frt 96, 1.35, 1.50
Japán moedelyem	frt — 85
Liberty Sabline minden színekben	— 78
Louisiane brillante méterként	— 96
Fekete ruhaselemek	85 krtól följebb
Menyasszonyi ruhaselemek	78

Ujdonságok:

Volle Grenadins a legszebb színekben.
Volle de Soie
Popeline brillante
mindhárom 120 centiméter szélességű
Dua válasszték gyönyörű színekben.
Traversa színek és kockák Taffa-Rohé
rubra és bina 120 cm. szélességű
crepe brillante minden színekben. — Louis
XV. jellegű színek de Mille-fleurs színekben.
Gyönyörű csipke, gyöngy- és vászon
hímzett ruhák. Irish csipkék és vászon
hímzések Legújabb Fekete Roll-taff 60
cm. frt 1.90. stb.

Mintákat kívánatra készség-
gel küldünk.

Szénásy, Hoffmann és Tsa

Budapest, Bécsi-utca 4.

hol az emberek abban keresik büszkeségüket, hogy lakájmódra szolgálkútségben, aljas gondolkodásban egymást kölcsönösen felülmulják.

Van politikai pártcsöcselék, a mely azt tartja emberi kötelességnek, hogy a nagy gyűlévésztozmeget szaporítani segítsen, a mely tömeg a széles ország-uton valamely vezér után fut.

Létezik azonban gyűlévész nép a tudományban és művészetben és mindenütt, a hol az emberek valami elvet vallani és követni nem mernek előbb, míg a dologban mondta meg ítéletét valamely tekintély.

Sőt van áhitatos csöcselék is, a mely fülét hegyezi arra és lesi azt, a mit a szomszéd hisz, a kinek a sziv s a lelkiismeret kérdéseiben is a nagy sokaság imponál s a kire nézve a nagy csorda irányadó.

Ez az után kiabálja: hosianna és fessítsd meg; a nélkül, hogy tudná, mit cselekszik, és gyalázza, átkozza mindenekelőtt azt, a ki velük együtt nem kiabál, a ki nem tánczol, a midőn füttyölnek és nem sir, midőn panaszkodnak és jajgatnak.

Ha a csöcselék uralma a legroszszabb, a mi a népet, a nemzetet, érheti: akkor hát nyissuk csak ki szemünket, tekintsünk körül és azt fogjuk látni az élet minden terén, hogy a veszélyek ezen legnagyobbika s talán őnhibánk és saját vétünk folytán nagyon is előre tör, közeledik.

Ha pedig ezen szerencsétlen helyzet tényleg be is következik: akkor látni, érezni fogjuk, hogy az egész népnek, nemzetnek élete nem — igazi, hanem pórias élet!

Cselkó József.

Egyről-másról.

Sokszor megcsik az életben, hogy barátainkat, embertársainkat, nem akarva, nem is rossz indulatból, hanem inkább

»hocsenselkedésből«, avagy ingerkedésből, meg-haragítjuk, becsületében látszólag megsért-jük; aki azután nem is soká késik, hogy becsülete árát az illetékes hatóságok által megállapíttassa, és rajta a lehetőségig boz-szul álljon, ha másként nem, az által, hogy neki anyagi veszteséget okozzon.

Ilyen perek tárgyalása azután néha kibéküléssel, legtöbbször pedig a bűnös megbüntetésével végződik.

A büntetés enyhítésére szolgál az, hogy »stemplé« nem csak *ex-lexben* nem kell rakni, hanem még máskor sem; azért ezen ügyek, ügyvédi körökben is eléggé kedveltek.

De megvan az ilyen ügyekben sokszor az ugynevezett »akasztófa humor« is, melyet a vádlottból rendszerint a méreg *szorít ki*, mulattatására a jelenlevő érdekelt és nem érdekelt egyéneknek. De megcsik az is, hogy ezen ugynevezett *akasztófahumor* mindenki meghallja, megérti, csak éppen az nem, a kinek a humor fullánkja szánva volt.

Ilyen *akasztófa humor* volt nem nagyon régen a kaposvári kir. jársbíró-ság büntető osztályánál. Ez vicznek nem nagyon vicz, de megtörténhetett volna, ha egyáltalán megtörténik; azonban megtörténtéről jótállást nem vállalhatunk, úgy hát csak elregejlük ugy, ahogy gondoljuk hogy történhetett volna.

Jó »kőrössikomák« voltak toponár köz-ségben, Kovács János és Takács Péter uram. Szerették is egymást, becsülték is, dacára annak, hogy a természetük egészen különbözött volt. Kovács János uram ugyanis eleven, de csipkedő, míg Takács Péter alattomos, rossz indulatu, embertársai kárában gyönyörködő ember volt.

Egyszer azután poharazás közben szóváltásba keveredtek, mikor is Kovács János azt mondotta kedves komájának Takács Péternek:

»Tudja koma, maga sohasem volt bücsü-lött ember, de nem is less!«

Takács Péter erre mit sem szóllott, haza sem ment, hanem bejött egyenesen Kaposvárra, elpanaszolta baját egy fiskális-nak, kihez őt, az ugynevezett »klien-s szál-

lító« ügynőkök egyike (alighanem két koro-náért) »beliferálta«.

Az ügyvéd föl is vette panaszát; nemcsak fölvette, de másnap föl is jelen-tette Kovács Jánost becsületsértésért.

Megjött a tárgyalási határnap. Szem-ben állottak egymással a sértett és vádlott. Az eljáró bíró pedig megkísérelte közöttük a kibékülést.

Végre rávették Kovács János uramat, hogy kérjen bocsánatot a sértésekért ked-ves komájától, és fizesse meg ugy annak, valamint ügyvédjének költségeit, melynek ellenébe azután Takács Péter hajlandó volt a nagy sértéseket megbocsájtani.

A bíró felhívására Kovács János azu-tán ekként kérte a bocsánatot:

»Tudja édes komám, hogy én egész éle-temen keresetül becsületes ember voltam, mindég igazat mondtam és soha nem hasud-tam, bocsássa meg hát est az egy bűnömöt, hogy most az egyszer én is hasudom, és ki-jelentem, hogy én magát mindig jóra való, becsületes embernek ismertem.«

Takács Péter uram egész a könnyekig elérzékenyülve nyujtotta béke jobbát ko-májának és még meg is köszönte neki »ssivességét«, hogy őt ilyen szépen reha-bilitálta.

Erre az eljáró bíró, az eljárást be-szűntette.

Igy esett azután meg, hogy ezen ügy-ben Kovács János is megnyerte a kincstári bírságot, Takács Péter is azt, hogy bizony ő kegyelme nem becsületes ember. no de ő ezt nem vette észre, a fiskális is az ő perköltségeit a *klien-s szállító* is a szállított darabért neki járó két koronát, az eljáró bíró is a további írka firkát.

Szóval nyert minden érdekelt, és elé-gedett arezczal dörzsölgette kezét.

Sapristi.

H I R E K.

— Kinevezés. A máv. pécsi üzletveze-tősége Polláczek Lászlót szekszárdi, Sebők Belát pedig darányi állomásfőnökké ne-vezte ki.

T A R G U Z A.

Első szerelem.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárczája. —

Van-e halandó, akit a jó Isten ép kézzel, — lábbal, no meg gondolkozási ké-pességgel áldott meg, az élet tavaszán, át ne esett volna azon a betegségen, amit első szerelemnek neveznek.

Igy én sem kerülhettem el sorsomat.

Az érettségi vizsgán szerencsésen át-esvén; édes jó apám büszkén vitt rokontól rokonhoz, ismerőstől ismerőshöz, hogy be-mutathassa élete boldogságát, szeretete legfőbb tárgyát, érettségét tett egyetlen fiát.

Igy kerültünk Nagy Boldogsássonny napján a S. . . bucsura.

Igen nagy bucsu szokott évenként megcsni S. . . ben; úgy hogy nem csak a romai kátholika, hanem az ev ref vallás felekezeti hívei is örömmel tartották meg.

Édes apám, és természetesen én is, ezen utóbbi vallás felekezetéhez tartoztunk, és mind ilyenek, az ev ref. lelkészhez a jó Laky Istvánhoz szállottunk be.

Laky Istvánról annyit tudtam, hogy elég vagyonos ember, de a jó Isten nem adta meg neki azt, ami szívének legfőbb vágya lett volna, t. i. nem volt gyermeke.

Annál nagyobb volt tehát meglepe-tésem, midőn a háznál egy gyönyörű, göndör szőke haju, 15 éves angyalt ta-láltunk; akihez hasonló csak a művészet merész fantáziája képes megteremteni.

Alig vártam a pillanatot midőn az öregek kiörlötték egymásnak magukat a vi-szontlátás kedves percei miatt, és minket is bemutatattak egymásnak.

Unoka huga volt a Laky István lelkész urnak a Szép Hermin; mert ez volt a neve; és nevének a szó teljes értelmében meg is felelt.

Megmozdult bennem az a valami, amit emberi szívnél neveznek; a gyermekből egyszerre felnőtt ifjunak képzeltem ma-gamat, és örültem rajta, hogy ezt az angyalt itt a félre eső faluban felfedezhettem.

Szerelmes lettem, halálos szerelmes, amely nem ismer akadályt nem tűr ellen-mondást.

Alig vártam, hogy ezt neki is meg-mondhassam, és megtudhassam életem üdvösségét, vagy örök kárhozatomat.

Az alkalom nem is késett.

A kertbe mentünk sétálni, s helyet foglaltunk — egy, a legszebb virágzásban levő, — rózsalu-gos alatti.

A mint egyedül voltunk, megfogtam parányi kis, hófehér kacsóját, elmondtam, — hogy mit, nem tudom, — valószínűleg forró szerelmemet. Kertem a boldogító »igent.« És őh égl! Keblemre hajtotta ked-ves fejet, elhangzott az »igen« és eső-kajmban fulladt el azután minden további szerelmi nyilatkozat.

Boldogok voltunk, az első szerelem mámorító boldogágában.

Megesküdtünk egymásnak, hogy vagy egymásé, vagy a halálé leszünk.

Ily fogadások mellett hagytuk el atyámmal másnap az aranyos kalitkát, melynek lakója az én kis madaram, egyet-len boldogságom volt.

* * *

Jogász lettem, minden héten értesítet-tem Herminkémét előmenetelemről, tánto-rithatatlan szerelmemről. A szünidő nagy részét közelébe töltöttem.

Szüleim már ugy tekintették őt mint

— **Egyházi kinevezések.** Suppanek Gáspár az andocsi, Schmidt Bódog a felső-szegedi és Simon Mátás a nagyatádi kolostorban lévő ferenczrendi szerzetesek főnökévé neveztetett ki.

— **Gyászhir.** Dr. Roboz Zoltán vármegyei levéltáros f. hó 24-én városunkban hirtelen elhunyt. A korán elhunyt férfinak Roboz István, a „Somogy” hetilap szerkesztője egyetlen fiát, Szalay Károly ügyvéd pedig vőjét gyászolja. A mindennek Ura adjon békés nyugalmat a korán elhunyt levéltáros porladó hamvainak, a mélyen sujtott széleskörű rokonságnak pedig küldje el vigasztaló angyalát. A család által kibocsájtott gyászjelentés a következő:

Alnirottak fájdalomtól megtört bánatos szívvel tudatjuk a legjobb férj és édes atyának, a legjobb gyermek és testvér, illetve rokonnak, dr. Roboz Zoltánnak, Somogyvármegye főlevéltárosának folyó hó 24-én délelőtt 11 órakor, életének 45-ik, boldog házasságának 16-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai folyó hó 26-án, szerdán délután 5 órakor fogtak a Szentimre-utczai 21. számú gyásházából az ev. ref. egyház szertartásai szerint elbucsuatni és onnan a keleti temetőben örök nyugalomra helyezni. Kaposvár, 1905. július 24. Örök áldás és béke lebegjen hamvain! Dr. Roboz Zoltánné szül. Szalay Elza neje. Roboz Flóra férj. Szigethy Gyuláné, Roboz Ilona férj. Deelea Károlyné, Roboz Margit férj. Köpi Ferenczné, Roboz Atala férj. dr. Bernáth Béláné testvérei. Roboz Atala, Roboz Elza gyermekei. Roboz Amália nagynénje. Roboz István és neje Balassa Justin szülei. Szalay Károly és neje Kisfaludy Atala ipa és napa. Dr. Obetkó Károlyné szül. Szalay Fruzina, Mezriczky Elekne szül. Szalay Alice sógoróni.

— **Halál a Balatonban.** Mint síófoki tudósítók értesít, Borbély Józsefné, síófoki községben neje f. hó 16-án a Balatonba fürödni ment; alig ment azonban a vízbe, hirtelen összeesett s mire segítségére siettek, már halott volt. Az orvosok a hullát megvizsgálva megállapították, hogy Borbély Józsefné halálát szívizélhűdés okozta.

— **Baleset a Balatonon.** Könnyen végzetesé válható baleset érte f. hó 15-én egyik szombathelyi gépgyáros fiát Hévizen. A gyáros fia ugyanis már hetek óta egy vízi járművel kísérletezik Hévizen, amely jármű hivatva lenne a repülőgépet a vizen

helyettesíteni. A jelzett napon ugyanis ismét a vízre ment három társával az új gépe; jó egy félóra hosszat élvezték már a jármű kellemes előnyeit, egyszerre azonban az új szerkezetű gép elkezdett zakatolni, egy sikoltás s a jármű a benne ülökkel együtt a Balatonba süllyedt. Ezer szerencse, hogy két csónak volt közelben, s a benne ülők nem vesztették el lélek-jelenlétüket s még idejekorán ki tudták menteni a már-már fuldokló négy merész férfit. — A veszedelmet állítólag az okozta, hogy az új motor egyik hengere hirtelen kikapcsolódott s az egész jármű a benne ülökkel együtt a vízbe fordult.

— **Halálos végű baleset.** Mint mult számunkban említettük, Maloccs János mérnököt túskezeszentpéteren baleset érte. A szerencsétlenül járt mérnök ugyanis, miközben egy bérkocsiban ült, zsebéből kiesett töltött revolvere s elszülve, a szerencsétlenül esett a golyó súlyosan megsebezte. Mint utabban értesülünk, a szerencsétlenül járt mérnök július 20-án Budapesten, a Vörös Kereszt kórházban belehalt súlyos sérülésébe.

— **Öngyilkosság.** Sabján József 15 éves molnár inas a mult héten a batéi vízimalmnál az egyik hajtó kerékre csavarodva öngyilkossá lett. A megindított vizagát minden kétséget kizárólag megállapította, hogy a fiatal molnár inas nem vigyázatlanság folytán, hanem öngyilkossági szándékkal került a malmok kerékei alá.

— **Elfogott tolvaj.** Mint Somogyvári tudósítók értesít, a helybeli 44. gyalogezred egy közkatonája f. hó 23-án minden engedély nélkül bucsura ment ki Somogyvárra. A dicső hadfinak azonban úgy látszik, megártott egy kisse a szülő leve, mert ittás állapotában eltulajdonította az egyik vásárosz szeb kisebb holmiját. A vásárban cizkáló csendőr őrjárat azonban a hozzá érkezett feljelentés után még idejekorán elesípte az állomáson a tolvaj katonát s midőn őt letartóztatni akarták, az egyik csendőrnek kirántotta oldalfegyverét s azzal hadonászni kezdett. Csak erőlyes közbelépés után sikerült az ellenszegülő katonát letartóztatni s f. hó 24-én erős fedezet mellett Kaposvárra, a katonai lak-tanyába bekisérni.

— **Eljegyzés.** Kositzky Rezső sárdi urod. gazdasági tisztviselő f. hó 22-én tartotta eljegyzését Hosszu Erzsike kisasszonnyal, Hosszu Lajos lapunk munkatársának kedves nővérével. Gratulálunk!

— **Gyilkosság.** Az elvetemültséggel határos gaztettet követett el f. hó 24-én éjjel 11 órakor a Vár-utca egyik bordélyháza előtt Bunevács Imre 19 éves nap-számos kaposvári (Fő-utca 90 számú) lakója. A jó madár ugyanis csupa hencserekből beütötte a bordélyos ház egyik ablakát mire Tóth József bordélyos kijött az utcára, hogy megtudja miszerint ablakát ki ütötte be. Midőn Tóth az utcára ért ott találta Buneváczot négy másik társa kíséretében, mire kérdést intézett hozzájuk, hogy ki törté be az ő ablakát. Erre Bunevácz mit sem szólva kést rántott elő és Tóth Jánosnak a jobb felső karjába szurt, majd midőn Tóth most menekülni akart s megfordult, Bunevácz, hátulról a nyakába szurt, a szurás oly erős volt, hogy a nyakszirt mellett a torokba hatolt elvágván a nyak fő ütérét. A hamarosan előhívott Réthy Ignác orvos kötözte be a súlyosan sebesült Tóth sebeit. Midőn az esetről a rendőrségnek jelentés tettek, két rendőr ment ki Bunevácz letartóztatása végett. A hetvenkedő jó madarat azonban még ekkor sem hagyta el a somogyi virtus fejszét ragadott a rendőrök ellen s e szavakkal ide jőjön kinek kedves az élete s a fejszével a rendőrök felé vagdalózott. Micsém természetesebb hogy a rendőrök már most a vagdalózó legény megfékezésé végett kardjukhoz nyultak s csak hosszabb tusa után sikerült a feldühödött legény kezéből a fejszét kiűzni s őt megvasalva a rendőrség fogházába kísérni. A súlyosan sérült Tóth Józsefet lakásán ápolják, sérülése igen veszedelmes de nem reménytelen, úgy annyira, hogy az orvosok bíznak felgyógyulásában. A vagdalózó Buneváczot a mai napon kísérték át az ügyesség fogházába.

— **Névmagyarosítás.** Kisokor Kolárik György lengyelöltői illetőségű somogyvári lakos belügyminiszteri engedéllyel nevét »Kertészre» magyarosította meg.

— **Veres kakas.** Ez a veszedelmes elem ismét pusztít megyénkben majd minden alkalommal számot adunk olvasóinknak ily esetről, a mely-aszutan nem egy szerencsétlen ember vagyonkáját teszi tönkre. Mint értesülünk a mult héten Sántos községben Gerhardt József 5 éves polgár fia ugyanis atyja Gerhardt Ignác lakásából gyufát lopott s azzal játszani ment az udvarba. A kis fiúnak úgy látszik tetszett a gyufa lángja mert azt egymás után meggyújtogatta az istálló mellett lévő ólba

leányukat, aki egyetlen fiuk boldogságára született a világra.

Semmi akadály nem volt, hogy egymásé lehessünk, csak a jogi évek és azok elvégzése.

Tanultam szorgalommal. Vizsgáim kitüntetéssel sikerültek. Ha bármilyen akadály adta elő magát, szilárd elhatározásom és ezen az *»hölgyemért«* legyőzött mindent.

Igy tellett el a négy jogi év, amelynek végétével már én is kifejldött ifjú ember lettem. Haza mentem szüleimhez, és alig vártam, hogy átrándulhassak S...-ba.

Láttam ugyan, hogy ezen őhajításom nyilvánításakor kedves anyám lopva törölt ki, egy erőszakkal megjelent könnyecseppet, aranyos, jóságos szemeiből.

Láttam, de nem tudtam az okát.

Lóra ültem másod napon, át lovagoltam S...-ba.

Óda érve a jóságos lelkész L a k y Istvánt találtam.

Kérdezve Hermin hollétét, kedvetlenül válaszolta, hogy: a kertben van.

Nem mentem hanem rohantam a róssalugashoz, amely egyedüli tanuja volt esküünknek, csókjának és boldogságunknak...

Ott találtam Herminát, ott ült éppen úgy, mint egykor Nagy-Boldogszony nap-

ján; de most nem velem hanem egy idegen ural, aki kihivólag meresztette rám szeméit, melyeknek egyike monokliha volt bujtatva.

Hermin bemutatott bennünket egymásnak:

Náray Sándor, régi ismerősünk; gróf Szalovicsky Vladimir főlegényem...

Többet nem hallottam, szólni nem tudtam, önkéntelenültem le a lúgas másik oldalán lévő padra, hogy miért, nem tudom.

Végre jött a jó Laky István és véget vetett a kínos helyzetnek, hívott bennünket be oszónára.

Alig vártam az oszóna végét, elbucsuztam örökre a jó családtól, ott hagyva boldogságom temetőjét.

Haza érve, édes anyám karjaiba zárt, velem sirt, vigasztalt. Végre odaért apám is, és csak ennyit mondott:

»Ha férfi vagy, légy férfi! Ez hatott.

Ugy, ahogy, belenyugodtam a sorba.

Néhány hét múlva egy hírlapot nyújtott át atyám, és a hírek rovataban egy közleményre hívta figyelmemet, mely a következőképpen hangzott:

»Egy magát gróf Szalovicsky Vladimir lengyel menekültnek valló szélhámos fészkelte be magát L. I. S... i lelkész házához, megkérve annak angyalásép le-

ánya Hermin kezét, azt meg is kapta. Eppen már az esküvőre akartak menni, midőn egy titkos rendőr jelent meg a háznál, aki a szélhámost több rendbeli csalás és lopás miatt letartóztatta, és a jelen voltak előtt leleplezte. Távozása után, a már meq yasszonyi díszben lévő, szép Hermin egy pillanatra elhagyta a szobát. Alig távozott, egy pisztoly lövés zavarta meg a csendet, s mire a nevelő szülők a másik szobába rohantak, a *szép Hermin* átöltött szívvel feküdt egy diványon, erősen szorítva még akkor is kezébe a gyilkos revolvert. A hófehér menyasszonyi ruhát pirosa festette a kiömlő fiatal vére. Segíteni már rajta nem lehetett, mert halott volt. Nyugodjék békében!

Ez volt a hírlapi közlemény.

Reszkette tartottam kezembe a hírlapot, ös-sze-futottak a betűk könnyes szemem előtt, önkénytelen rebegték reszkező ajkaim:

— Isten bocsásson meg az esküszögöknek. Nyugodjék békével...

Napkeri.

dohalt, egy ilyen égő gyufától asztán lángot fogott az ölben lévő szalma s még mielőtt eloltásra gondolhattak volna máris lángokban állt a községi telkesek kovács-műhelye és bika istállója. Csak hosszas erőfeszítés után sikerült a veszedelmes elemet localizálni. A kár mintegy 900 koronára rugami azonban biztosítás folytán megterül. Használó tűz pusztított f. hó 22 én Szendrő mellett lévő Pápragy pusztán, mely pusztá a herceg Eszterházy tulajdonát képezi. A jelzett napon ugyanis kigyulladt az urodalom egyik hosszú cselédháza. Jóllehet az összes cseléd és környékbeli lakosság mindent elkövetett, hogy a tüst eloltja, minden hasztalan volt, úgy annyira, hogy a cselédház a benne lévő gazdasági eszközökkel együtt porrá égett. A kár 1200 koronára becsülhető.

Betöréses lopás. Schwaroz Arnold korosmáros, bécsi lakos pinceszébe f. hó 23-án éjjel ez ideig ismeretlen tettesek a pinceszajtó feltörésével behatoltak a otthon mintegy 300 korona értékű italműt elloptak. A csendőrség szélesekörü nyomozást indított meg a betörők kézrekerítése végett.

Kinevezés. A veszprémi püspök Vizi Géza okl. tanítót szakácsii kántortanítónak nevezte ki.

Elhunyt táblabíró. Graff Károly, a pécsi kir. ítélőtábla egyik agilis bírója f. hó 19-én rövid szenvedés után elhunyt. A béke anyaga lebegjen az elhunyt 72 éves táblabíró porladó hamvai felett.

Rejtélyes hulla. Mint tudósítónk értesít, egy rejtélyes eset tartja izgalomban lengyeltóti járáshoz tartozó Tót-Szt. Pál falu lakosságát. A múlt héten ugyanis a mezőn dolgozó arató munkások a község határában egy feloszlásnak indult fiatal női hullát találtak. A hulla kiletét megállapítani nem lehetett, miután már erős feloszlásnak indult. A vizsgálatot megindították, amely hivatva lesz megállapítani, hogy nem-e valami rejtélyes gyilkosság áldozata lett a fiatal leány.

CSARNOK.

Egy kis mese az életből.

Irta: Annó Margit.

— Hát te is hallottad már?

— Ugyan, hisz nem titok, mindenki tudja az egész osztályban. Különb is, nem csodálkozom rajt egy cseppet sem, mi minden meg nem történik most már a nap alatt!

Jót kacagtam rajt, mikor megsugta az a...

Ertelek Gizus, ugye Gaál Marcsát gondolod?

No elárulod — nekem is ő ujságolta!

Oh kérlek szépen tud az mindent! Vagy az is lehet, hogy Kató maga dicsekedett el neki.

Ismerem én már az embereket! No meg hogy — en petit comite — legyen mondva, ne add tovább edes! el is hiszem róla!

Emlékszel te arra a heccre — tavaly történt — mindnyájan úgy kerültük Katót?

Igaz is! hisz te nem a mi osztályunkba jársz! de azért vehetted észre! Hát hallgass csak ide! Egyszer évközben bejött a volt ideálja állítólag. Telekdy Károly s bemutatja magát mint az unoka névere. Azt hallotta róla, hogy már más szerető és — hajtsd csak közelebb a fejedet — hát eljött megkérdezni tőle, hogy igaz-e?

— Hallatlan merészség! És Kató?

— No képzheted! majd megette a kedves és mindenesetre szeretetreméltó unokafivérére... Hát megvallom neked irigylettük, akkor egy kicsit Zádor Katót,

mert szörnyű fess, és snajdig egy kölyök az a Telekdy Károly! Ejnye de kár, hogy nem láttad, szerelmes lettél volna bele! No ne nézz rám úgy! Ismerve realis gondolkodásokat sietek veled megértetni, hogy »parthi képes«! — szolgabíró! Remélem neked is beválna! mi?

Olyan vidáman, jóízűen csevegett a két barát, az intézeti kert egy félre-csö, távoli zugában, hogy még a felettük éneklő madárkák is megirigylették őket, mert olyan lármát csaptak, hogy a két kis pletykázónak, ugyancsak össze kellett dugnia a fejét, hogy megérsek egymást.

Suttogva folytatták hát tovább...

De egyszer csak ijedten rebentek szét. Valaki közeledett a kavicssal uton, egészen jól láthatták amint befordult a gesztenyefák mögött s felismerték a lépéséről, hogy ő az: Zádor Kató.

Szép, sugar leány volt, koszoruba fűszült haja amint a sűrű lombok közül besűrűdő nap sugar szét hullott rajta, olyan volt mint, egy ragyogó arany glória.

Csendesen, lassu léptekkel közeledett, látszott rajta, hogy gondolataival van elfoglalva, csak akkor vette észre a padon ülő lánykát, mikor egészen közel ért hozzájuk. Kedves, szeretetteljes hangon szólította meg őket: Mit csináltok gyerekek? Ah! csak így könyv nélkül? De jó dolgokat van! Azok egy percig meglepetten, szólanul néztek rá s ez a nézés arcába kergette a vért Zádor Katónak.

— Rólam beszélgettetek most ugye — mondta kissé szomorú hangon s úgy nézett rájuk a nedves fényű szemével.

A két lány hirtelen felugrott a padról, s még mielőtt megakadályozhatta volna már mindketten ott csimpaszkodott a nyakában, hízkelde csokolgatták az arcát haját s egyre kacagtak: — Eredj te kis bohó, te kis csacsi! hogy gondolhatsz ilyet! csúfunk ágában sem volt!

— Tudom, hogy jó a szívetek, hogy sajnáltok is egy kicsit, de hát lássátok engem most kerül mindenki itt az intézetben, pedig nem bántottam senkit, nem vettettem senkinek... és úgy elcsuklott a hangja Zádor Katónak amikor folytatta: Áldjon meg az Isten benneteket, hogy szeretettel vagytok hozzám, nem ítéltek el, mint a többiek.

Nem tehetek róla — tördelté zokogva, hiszen ha volt is vétkem, megbűnhődtem érte, nagyon megbűnhődtem...

És hogy megváltozott ez a két leány mikor Zádor Kató elment tőlük, olyan szomorúnak lettek egyszerre, csak Gizi szólalt meg végre a megbánás szelid hangján:]

— Tel én most már sajnálom Katót! Hát te?

— Én is, nagyon.

Aztán nem beszéltek többet róla.

Zádor Katónak pedig mikor megint egyedül maradt, elég ideje volt átgondolni mindent újból. Hízen ezt teszi már azóta az eset óta mindig vergődő, megkínzott lelkeknek nincs nyugta sehol bármerre jár, az az emlék eljárá kísérteni mindenüvé, bár hogy akar is szabadulni tőle.

Vergődő galamb, megsebzett lelkű szegény galamb! Hát ilyen korán meg tanulást te mi az élet, a maga gyűlölködésével, kinjaival, gyötrelmeivel. Zádor Katónak is eszébe jutott mindez s felzokogott a lelke rája. Hát tehetett e róla, hogy úgy szerették egymást Horváth Pistával.

Szép, barna ember volt ez a Horváth e mellett csendes jó fiú, csak egy hibája volt, hogy szíve, az az erős férfi lélek csodálatosan gyengéd volt, minden rázkódásra összerendező. Hanem azt mindenki tudta róla, hogy a nőket kerüli s komoly, elzárt-között velük szemben. Haragudtak is rája ezért a nő ismerősei s nem igen keresték a társaságát. — Jobb ha nem is jön ide Horváth azzal az ő exotikus természetével,

csak rontaná a hangulatot — modogatta a »gyengébb nem« valahányszor arról volt szó, hogy ő is ott legyen a társaságban. Horváth ismerte ezt az általános véleményt, de nem igyekezett megdönteni azt, csak ezentul még kevesebbet ment közéjük.

Ekkor történt, hogy megkapta a felső leányiskolai tanári kinevezését. Meglehetősen könnyen fogadta e hírt, bár sokan irigyletek és csodálkoztak szerencséjén.

És itt ismerkedett meg a leánnyal. Mindjárt az első perczbe feltűnt neki szolid, kedves szépsége s nem merle felszólítani sokáig, félt, hogy kiolvassa a szeméből, a hangja remegéséből, pedig órák alatt ott állt előtte, megsem mert ránézni sona.

Hanem a leány szemei mindig rajta függtek, mohón leste minden szavát, átszellemülve, áhitattal hallgatta, ragyogott a szeme s az ajkai reszkettek az elfojtott édes vágytól.

Szegény kis leány nem birt a keletkező érzelmmel s nem tudta mi lesz a vége ennek a gyötrelmes nema küzdelemnek. Félt, reszkettelt ábrándos leike arra a gondolatra, hogy egyszer csak megtud mindent az az édes imádott féfi, az arcába szökő vér, a szeméibe fellobogó láng elárulja. Pedig már akkor tudta Horváth Pista, hogy szereti a leány s hogy szereti kimondhatatlan ő is.

De azért egymás elől félve, küszködve csititgatták érzelmeiket. Zádor Kati is azt hitte kigyógyul majd ebből a sebből, mely olyan váratlanul érte a szegény szívet. Bizott benne, hogy ki lehet gyógyulni belőle. Csak az éjszakákán beszélt ki magát, annak monddta el azokat a titkokat amikről még álmodni is félt. Oh az éjszaka, ez a halgatag sötétség a legbizalmasabb, legmegbízhatóbb tanúja a szerelemre ébredésnek. És várt, azt hitte történnie kell valaminek, ami véget vet ennek a kinteljes küzdelemnek.

És történt is.

Koncertet rendeztek egyszer s Zádor Kató is szerepelt egy élő képben. Sohas volt olyan szép az a leány, mint akkor este. Rózsaszín, áttetsző, testhezsimuló ruhában s a hosszú szőke haja úgy omlott végig a vállain mint valami aranyfényű zuhatag. Neki kellett először felmennie a színpadra. Horváth meg ott állt a kuliszák mögött s onnan nézte ezt a szépséges lányt. Ugy remegett egész testében, mint egy galvanizált. Már el kellett volna kezdeni, csak még egy kis hiba volt a képen, a könnyű selyem öv lecsuszott egy kicsit a lány derekáról.

Az igazgatónő Horváth Pistának szólt oda — egész gyanútanul, hogy igazítsa meg. És a bolond szerelmes ember, amint ott babrált a ruha csipke fodrai között elragadta a visszafojtott indulat, valami részegítő vágyat érzett s — megcsókolta a lányt. A következő pillanatban a függőly felgördült s Zádor Kató ott állt pirulva igéző szépségében. A község tombolt elragadtatásban a bűvös, káprázatos látványtól.

Horváth Pista pedig alig birt letáncorogni kábult fejével a színpadról.

Mindenki el volt foglalva s talán észre sem vették akkor, de elég az hozzá, hogy másnap már tudta az igazgatónő és tudta az egész intézet. Hát mégis csak meg kellett látnia valakinek és ez a valaki Gaál Marcsa volt. Kató osztálytársnője s ő árulta el mindenkinek.

Horváth Pistát hamarosan elmozdították az állásából, de Zádor Kató azért csak ott maradt továbbra is az intézetben, nem akarták nyilvánosságra hozni a dolgot Hanem év végén aztán kijelentette az igazgatónő, jövőre ne számítson a felvételeire — nem jöhet vissza.

És elmúlt az év.

Szeptemberben pedig hiába várták Zádor Katót vissza az utolsó évre, az

csak nem jött, hanem egyszer jó sokára egy kis levélke érkezett helyette néhány sor irással s az aztán megmagyarázott mindent.

„Már egy hónapja Horváth Pista felesége vagyok” — írja — megszenvedtem azért az egy csúfért, gyerekek, de most százzal meg ezerral kárpótolja az én bolondos kis Öregem. Menjetelek mielőbb férjhez és legyetek ti is olyan boldogok mint a milyen én vagyok!

Ezt kívánja szerelmes kis

Katátok.

És a lányok tularadó örömmel, ragyogó szemmel olvasták!

S z i n é s z e t.

Az elmúlt hét műsora elég változatos volt s volt alkalmunk meggyőződést szerezni ismét az operett, dráma és vígjáték személyzetének erősségéről s nem egy ízben igazán élvezetes előadásban gyönyörködtünk. Nem célunk ezúttal a múlt heti műsort bővebb bírálat tárgyává tenni, van erre elég alkalom a többi helyi lapokban, csak egy s más hibát kívánunk felemlíteni, a mi bizony egy kis jóakarattal könnyen helyrehozható. Nem akarjuk ugyan az egyes szereplőket magunkra haragítani s csak gyengéd figyelemzésül s általánosságban kívánjuk felemlíteni mindazt mi figyelmünket megragadta.

Szemünkbe ötlött ugyanis a múlt héten különösen az a tény, hogy ha egy ó-korú vígjáték avagy operett került színre az öltözékek — különösen a főszereplők öltözetei — nem felelnek meg az illető kor szokásának. Így például egy spártai nőt adni a mai korbéli reform avagy empir ruhában, az bizony egy kissé nagyon is komikussá teszi az egész szerepet s igen lerontja a hatást. Avagy egy spárti katonát? magyar atillába adni az már kissé mégis túlzott. Nem értjük ide magát a karaszemélyzetet, mert hiszen az töle telhetőleg korszerűen öltözködik. Azt hisszük ebbeli figyelemzésünk nem lesz kiáltó szó a pusztaban!

De rossz hatást szül gyakran — localis vicceknek a szerephe való beszurása is, maradunk mi csak meg a szerző által előírt határok között, s higgyük el az erkölcsi siker sokkal fényesebb lesz.

Még csak a némeiykori szerep nem tanulást ajánljuk egyesek figyelmébe.

Ezek volnának azon dolgok, mik egy hét alatt megragadták figyelmünket ismétéljük, hogy nem bántani akarjuk az egyes szereplőket ezzel, mert hiszen nehéz nagyon mindenkinek a kedvére tenni. De meg azt el kell ismernünk, hogy maga a társulat nem egy első rangú erővel dicsekedhetik, úgy annyira, hogy közönségünk minden tekintetben meg lehet elégedve az ideai társulattal. Csak egyedüli célunk az, hogy felhívjuk az egyes szereplők figyelmét arra, hogy nem árt ha a fontosabb dolgok mellett a kicsinyiségek sem kerülnek el figyelmüket. Azt hiszen rövid néhány megjegyzéssel mit sem vonok el az egyes szereplők művészi értékéből.

...

Mint értesülünk Nádas József a jövő hó 2-án bucsuzik el városunktól, hogy társulatának két heti szabadságot adjon. Adja Isten, hogy a jövőben ismételve mint ismerős igazgatónkat üdvözölhessük őt városunkban.

.... P. P.

Értesítés.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy **Fonyód fürdőtelepen** f. é. június hó 1-én a

Bélatelepi szállodát

átvettem. Ezen **uri kényelemmel** berendezett szállodában a **lehető legolcsóbb és jó kiszolgálás** áll a n. é. közönség részére. — Éttermemben

jóízű magyar ételek- és kitűnő italokat szolgálok ki.

Külön kávéház, billiárd áll a t. vendégeim rendelkezésére.

24 uri módon berendezett szobát a legjutányosabb áron bocsájtok a n. é. fürdőközönség rendelkezésére.

Számos látogatást kér

Saller Alajos

a Bélatelepi vendéglő-, kávéház- és szálló-tulajdonos.

A LEGSZEBB ÉS LEGJOBB KIVITELBEN.

A legnagyobb választékban, igen jó minőségű

czipőket

készít és tart raktáron a legdivatosabb formákban

LÉGÁR LAJOS

czipész mester

Kaposvárott, Irányi Dániel-utca.

Teljes jótállás mellett.

Megrendeléseket a legrovidebb idő alatt vidékre is elküldök.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

e lap

kiadóhivatalában.

25 korona

egy divatos férföltöny, mérték
után, remek szabásban, finom
gyapotszövetből.

LICHTMANN S. szabómesternél

BUDAPEST,

Rottenbiller-u. 4/B. Félémelet.

Vidékre minták bérmentve

Legjobb Gyógy Cognac CAMIS és STOCK

110—52

Triesti cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

5 forintért

szétküld utánvéttel egy
maradék, 3 mtr. egy
férfi öltönyre való finom fe-
kete, sötétkék, szürke vagy
barna posztót, vagy kamgarnt.

Országos Posztókiutelti Áruház

BUDAPEST,

Rottenbiller-u. 4/B. Félémelet.

Minták nem küldetnek,

ZILZER JOHANNA

30 éven át kitűnőnek bizonyult, közkedvelt

arczenőcse

eltávolít mindenemü szépséghibát, nevezetesen: szep-
lőt, májfoltokat, az orr és kéz vörösségét, s az arcznak
késő korig egészséges, rózsás színt kölcsönöz. Ára:
1 nagy tégely 2 kor. 40 f., 1 kis tégely 1 kor. 20 f.,
a hozzávaló szappan 1 drb. 60 fillér. Biztos hatásért jótállok.
Kitűnő hajnövesztő kenőcs s minden e szakba vágó dolog szintén kapható.
Szétküldések a világ minden tájára felé utánvétellel. Valódi minőségben
kapható:

Zilzer Herminánál

BUDAPEST, VI., Király-utca 70/Z.,

valamint minden gyógyszerárban és droguériában.

Különlegességi áruház

Kaposvár, Fő-utca 29.

Menyasszonyi kelengyék
legmegbízhatóbb kivitelben.

Valódi Szepességi vászon
és damaszt árak.

Kész blousok és pongyolák a legfinomabb
kivitelben mertek szerint is.

Nagy Rövidáru raktár, kézimunka
és hozzávaló anyagok.

Karlsbadi keztyük
jótállás mellett.

Kiváló finom uri divatcikkok, ingek,
nyakkendők, harisnyák stb.

Szabott árak minden darabon láthatók.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan
szállíttatnak.

Különös kedvezmény!
Minden vevő ingyen kap
egy életnagyságu fény-
képet! 29—52

Kitűnő tisztelettel

Grumann Béla

ezégvezető

Kaposvár, Fő-utca 29.

Kérjen

egészen ingyen

zománcozott edény

képes árjegyzéket. Próbarendelvény: 6
fazék és 6 lábas különféle nagyság-
ban, összesen 12 drb. 1 frt 75 kr.,
6 egész nagy főzőfazék és 6 egész
nagy főzőlábas, összesen 12 drb. 3
frt 50 kr. és egy teljes zománczo-
zott mosókészlet, mely áll: labor,
vizesveder, mosókanca, éjjeli, szappan-
tartó és fogkefétartó, összesen 6 drb.
2 frt 50 kr.-ért csak én szállíthatok
ingyen csomagolás és utánvétel mellett.

KOHN, gyári raktáros
Budapest, VI., Csengeri-u. 51.

Sürgönyezim:

Kohn gyári raktáros Budapest.